

CHUYỆN GẦN CHUYỆN XA: **Cảm ơn đất mẹ**

- Động đất có đáng sợ không bác?

- Không những đáng sợ mà còn gây kinh hoàng cho cả thế giới. Chỉ mấy năm qua đã có hàng trăm nghìn người chết mỗi khi trái đất cựa mình đấy!

- Mới chỉ cựa mình mà đã thế, không hiểu đất mẹ ngồi dậy hay hắt hơi thì thế nào nhỉ?

- Thì "tèo" tuốt tuột tuột chứ sao nữa. Đến lúc đó, sâu bọ cũng chẳng sống nổi hưởng hỏ con người.

- Cả tháng nay, bà con xung quanh đập thủy điện sông Tranh phải đương đầu với hàng chục cơn động đất, vậy mà có thấy ai phát điên lên vì sợ đâu. Hay bà con nơi

đây có trái tim thép?

- Lúc đầu chẳng hoảng loạn lên cả lướt đấy thôi, sau quen dần nên mới bình tĩnh được như thế. Nhiều người giờ đã quen nằm trên giường lắc lư như đưa võng nên nay lại trần trọc khó ngủ nếu đêm nào không có động đất. Con người kẻ cũng dễ thích nghi bác nhỉ?

- Nghe nói, kể từ khi liên tục xảy ra động đất đến giờ, tinh thần đoàn kết của người dân địa phương lên rất cao. Tình cảm yêu thương lại láng khắp nơi, đến con chấy họ cũng cần đòi chia nhau bác ạ.

- Bác nói gì tôi không hiểu, họ đòi đến nỗi phải ăn cả chấy hay sao?

- Chẳng là, mỗi khi mặt đất rùng rùng chuyển động, mọi người lại đổ xô ra những nơi bằng phẳng lánh nạn. Cả ngày chờ đợi ông trời bớt cơn thịnh nộ, đàn bà con gái lòi nhau ra vừa bắt chấy cho nhau, vừa buồn dưa lê, thỉnh thoảng đưa một con lên miệng cắn nổ đôm đốp, vui lắm!

- Ôi, nếu thế thì phải cảm ơn đất mẹ, người đã ban cho con người những cơn động đất quý giá. Nhờ đó mà người ta lấy lại được tinh thần cộng đồng, biết yêu thương chia sẻ với nhau, thứ từ lâu dường như đã vắng bóng trong xã hội ta.

CẬN